

ÁNO ALEBO NIE?

(Rozvoj detí predškolského veku so SZP)

Jednou z nekonečných tém, ktoré sa pretriasajú vo verejnom ale i neverejnom živote je spolunažívanie s ľuďmi zo sociálne znevýhodneného prostredia, konkrétne s rómskym etnikom. Riešení je veľa a rôznych. Od tých miernych, až po tie radikálne.

Rozumní ľudia hovoria, že sa treba sústrediť na rómske deti. Dostať ich preč z prostredia, v ktorom žijú, dostať ich do internátnych škôl, poskytnúť im vzdelanie, vštepiť do nich základné sociálne návyky. Jedným z krokov, ktoré sme podnikli my, je rozvoj rómskych detí v predškolskom veku. Stretávame sa s nimi dvakrát týždenne v priestoroch CPPPaP na ulici 5. apríla, kde s nimi pracuje špeciálny pedagóg a psychológ. Okrem základných grafomotorických zručností, matematických predstáv, poznávania, jemnej motoriky a rozvoja iných kognitívnych funkcií učíme deti základné sociálne zručnosti ako pozdraviť, poprosiť, poďakovať. Naše aktivity sú skupinové a preto môžeme počas stretnutí trénovať aj prosociálne správanie medzi deťmi, čiže ako kamarátovi niečo požičať, pomôcť mu, ak si nevie poradiť, poprosiť o pomoc, pochváliť a oceniť.

Rodičia privedú deti do nášho zariadenia, po cvičeniach si deti vyzdvihnú. Sú oboznámení s tým, čo sme s deťmi precvičovali a ukážeme im, čo majú deti za domácu úlohu na pracovnom liste, ktorý im dávame domov.

Nie je jednoduché učiť, skôr rodičov ako deti, pravidelnej dochádzke, učiť ich plniť si nejakú povinnosť. Medzi prvými otázkami, ktoré nám boli položené, keď sme s našou aktivitou začali, bolo, či sú naše stretnutia povinné a či budú mať rodičia nejaký postih za to, že k nám deti nevodia. Naše zariadenie stojí na konci ulice K nemocnici a ešte kúsok, čiže veľmi blízko. Stretnutia bývajú o desiatej hodine, čiže dosť neskoro na pohodlné a pokojné prebudenie sa. Všetko málo. Deti by aj chceli, učili sa, hrali sa, maľovali, vyfarbovali, recitovali, spievali a ešte veľa iného, keby ich rodičia priviedli. V tomto nám pomáhali terénni sociálni pracovníci, ktorí obchádzali domácnosti a presviedčali rodičov, aby k nám deti vodili. Sú „stálice“, ktoré k nám chodia pravidelne. Takýmto rodičom a ich deťom vieme aj pomôcť pri zaradení do MŠ, pretože sa vieme na základe skúseností s nimi zaručiť, že dieťa bude pravidelne navštevovať aj MŠ a nebude iba držať miesto inému dieťaťu.

Čo do budúcnosti? Nevzdávame sa. I naďalej chceme pokračovať v práci s rómskymi deťmi v predškolskom veku, ktoré nie sú zaradené do MŠ. Očakávame spoluprácu rodičov v tom, že budú deti pravidelne na stretnutia vodiť. Nám prajem veľa sily, trpezlivosti a pevnej vôle, pretože aj pre jedno dieťa, ktoré bude iné, sa to určite oplatí. Čiže áno.

Dana Balažovičová